

DEBRECZENY GYÖRGY

leszakít engem egy virág

és parlagi
leszek
mint egy
galamb
elvadult
postagalambok
utóda
szárnyam
alatt
felhíjtott utak
beszakadnak
annyira
eleven
vagyok
mint egy
angol focisapat
annyira holt
többet
szeretnék

protézis
éjszakára vedd ki
és tedd a szövegporhába
kiürült a szátok a szó-tok

műfoggal
s 10 műkörömmel
ragaszkodtok az éjszakához
ah! mein gott!
legott tüzet fogott a fagott
az éjszaka képein általában
a sötétség látható
s csak kontraszthatás a lángolás
gyűlölködés emlékezés nélkül
és sírnak a sirkövesek
és riasztják a henteseket

tüzet ettem
s a felgyújtott lánnyal üzekedtem
ne románozz
nouveau roman
fogkefém nyelére támaszkodva mondom:
a kikapcsolt rendőröket
jelzőlámpák irányítják bizony
a döblingi kamarakórus énekel
az ártéri fák tövében
román és ukrán műanyag flakon-ikonok
a szabályozott tiszta tiszta hozadéka

túl túl
az ibolyán messze túl

tudni
a nagy strukturált szövegkorpuszokról
kisebbségi
kontextusom
van

eklamp!
szia!
sokkal többet
szeretnék
tudni igenis
a protézis
apoteózisáról
és az éhség
kiszédül az
iskolapadból
az éj-szakács
ropogósra
süti
az éjszakát
apró tézis a